

Tidligere var Bessatningen i Württemberg ordnet paa den Maade, at al indenlandsk Tobak, hvis Indhøstning og Forsendelse var undergivet streng Kontrol, kun maatte sælges til de indenlandskke Fabriker, til hvis Dpretelse der krævedes Regjeringens Samtykke. Disse vare berettigede til Indførsel af raa Blade, hvorimod Regjeringen var eneberettiget til Indførsel af Fabrikater. Fabrikaterne maatte enten udføre deres Fabrikat eller sælge det til Regjeringen, men under streng Straf ikke til nogen Anden. Regjeringen overlod da Tobaksfabrikaterne til Detailhandlere til forud bestemte Priser.

I Frankrig eksisterede der fra 1799 (Lov af 22de Decbr. 1798) indtil 1810 en Stat dels paa Fabrikationen dels paa Handelen, der fremtraadte dels som Betaling aarlig for Tiladelsen til Fabrikation eller Handel, dels som en særlig paa den førstnævnte hvilende Afgift, ved Siden af en høj Indførselstold paa udenlandskke Tobaksblade, medens Indførselen af fremmede Fabrikater var forbudt. De Regler, som fulgtes, vare følgende:

Enhver, der dyrkede et Areal paa mere end 20 Kv-Fod med Tobak, skulde anmeldes det. Den avlede Tobak opveledes af Embedsmænd, som vare beklædede dertil. Planteren maatte kun transportere sin Tobak mod Led-sagelsesbevis og kun til de privilegerede Fabriker og Handlende eller til offentligt Salg. Planteren skulde svare til Aulen, og for-dærvet Tobak affreves kun, naar den var opbrændt i de paagjældende Embedsmænds Overværelse. Han skulde derhos føre nøiagtigt Register over hvad han solgte og over Kjøbernes Navne og Bopæle. Ingen uden Plantere turde være i Besiddelse af raa Tobak. — Indførsel af fremmed Tobak maatte kun ske mod en Deklaration, som betegnede den Fabrik, for hvilken den var bestemt. — Den, der vilde indrette en Fabrik, skulde gjøre Anmeldelse herom og hvert Aar løse Bevilling. Betalingen herfor fastsattes af Regjeringen i Forhold til Opsynsomkostningerne. Enhver Tilførsel af Raatobak skulde angives for Opsyns-embedsmændene, der kunde undersøge Driftslokalet og Forraadene af fremmed og indenlandsk Raatobak samt af Fabrikater. Tobaksfabri-

katerne skulde forsynes med Bignetter, som Regjeringen leverede mod Erstatning af Omkostningerne. Fabrikanten skulde føre nøiagtig Bog over Tilgang og Afgang og over Kjøbernes Navne og Bopæle. — Fabrikationsafgiften erlagdes saavel for den Tobak, der indtoges i Fabrikken til Behandling, som for det til Indlandet solgte Fabrikat. — Til Handel med Tobak krævedes en Bevilling, for hvilken Betalingen rettede sig efter hvad den Handlende antoges at kunne sælge. De Handlende maatte intet Raamateriale og ingen Instrumenter have, som behøves i Tobaksfabriker, og der blev derfor foretaget Visitation hos dem.

Den direkte Bessatning af Forbruget gennem Monopolisering eller Regale finder Sted i Frankrig, Østerrig, Italien, Spanien, Portugal og Rumænien. Overalt er Ordningen i Hovedsagen ens og, for at faa et Indblik i Forholdet, vil det derfor være tilstrækkeligt at gaa ind paa Ordningen i en af de nævnte Stater. Her gives derfor nogle Oplysninger vedrørende Tobaksmonopolet i Frankrig, hvor samme har bestaaet siden 1674 med Afbrydelse af Tiden fra 1791 (Bessatning af 14de Februar 1791) til 1810, idet man ved Lov af 29de December sidstnævnte Aar atter vendte tilbage til Monopolet, efter at de i Mellemtiden benyttede Bessatningsmaader, og derimellem ogsaa den ovenfor nylig nævnte, havde vist, at man, uagtet de strengeste Kontrolforholdsregler, langtfra ved dem kunde naa de tidligere af Monopolet havde Indtægter.

Indførselen af raa Blade og Fabrikater maa kun ske af Administrationen; Indførselen af Fabrikater dog ogsaa af Private i Partier indtil 20 Pd. Kjøb af fremmede Blade sker offentligt efter skriftligt Tilbud og kun undtagelsesvis (fra Skibbrud reddede, havarerede eller som Prøve indkomne Blade) efter Agenteres Burdering.

Tobaksdyrkning maa kun finde Sted i de Distrikter, hvor det udtrykkelig er tilladt. Vedkommende Minister bestemmer i hvert Aars August Maaned det følgende Aars Forbrug af indenlandskke Blade, hvormegit der deraf falder paa hvert Departement og Arrondissement, og hvor stort et Areal i hvert der skal dyrkes med Tobak, samt Indløsningsprisen. Derefter